

HELLO JADOO!

Tập 6

Chia sẻ

(Dành cho trẻ em từ 7 tuổi đến 14 tuổi)

Lời: Park Hyeonsuk

Tranh: Kim Jeongjin

Người dịch: ù Shinki

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

HELLO JADU CHARACTER STORYBOOK #6: Donation

Original Work by Lee Vin

Text by Park Hyeonsuk

Illustrated by Kim Jeongjin

Copyright © 2016 Park Hyeonsuk, Kim Jeongjin

All rights reserved

Vietnamese language copyright © 2017 Art Design & Communication JSC

Vietnamese language edition arranged with HAKSAN PUBLISHING
through Eric Yang Agency Inc.

HELLO JADOO! (TẬP 6) – CHIA SẺ

Bản quyền tiếng Việt thuộc về Công ty Cổ phần Mĩ thuật và Truyền thông, 2017.
Bản quyền tác phẩm đã được bảo hộ. Không phần nào trong xuất bản phẩm này được phép sao chép hay phát hành dưới bất kỳ hình thức hoặc phương tiện nào mà không có sự cho phép trước bằng văn bản của Công ty cổ phần Mĩ thuật và Truyền thông.

HELLO JADOO!

Tập 6

Chia sẻ

Lời: Park Hyeonsuk | Tranh: Kim Jeongjin | Người dịch: Ủ Shinki

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Lời ngỏ

*Hãy cùng tạo ra thế giới tươi đẹp
thông qua chia sẻ!*

Một ngày nọ.

Cô được nghe một câu chuyện cảm động trên ti vi. Một chú bị tai nạn giao thông đã hiến tặng đôi mắt của mình sau khi mất cho một người xa lạ, chưa từng biết mặt, biết tên.

Dù chú không còn trên thế gian này nữa nhưng lòng tốt và đôi mắt của chú thì vẫn còn lưu lại. Trước khi rời khỏi trần thế, chú đã đem lại ánh sáng cho một người mà nếu không nhờ có chú, người đó sẽ phải sống cả đời trong bóng tối.

Chú đã chia sẻ ánh sáng cho người khác. Vì vậy, ngay cả khi đã rời khỏi thế giới này, đôi mắt của chú vẫn có thể nhìn thấy mặt trời mọc, thấy ánh trăng và những vì sao.

Đôi mắt của chú vẫn còn có thể nhìn thấy những bông hoa, những người bạn và cả gia đình của mình nữa. Đó thực sự là một việc làm đẹp đúng không các em?

Chắc hẳn các em cũng nhìn thấy xung quanh mình rất nhiều người đã có những hành động cao đẹp như vậy.

Thậm chí có em đã từng làm nhiều việc chia sẻ với người khác.

Bạn Jadoo xuất hiện trong cuốn sách này, lúc đầu chưa biết chia sẻ với hàng xóm, láng giềng.

Bạn ấy cũng không biết tại sao lại phải chia sẻ với người khác. Jadoo nghĩ rằng chia sẻ là việc rất lớn lao và khó khăn. Nhưng dần dần, Jadoo cũng đã hiểu ra và biết chia sẻ.

Chúng ta không thể sống một mình trên thế gian này. Con người phải biết hoà hợp với nhau để sống hạnh phúc. Muốn hoà hợp, chúng ta cần biết quan tâm và giúp đỡ người khác.

Nếu có hàng xóm nghèo khổ hay gặp khó khăn gì đó thì chúng ta nên giúp đỡ họ. Tất nhiên là trong khả năng mình có thể làm được. Khi chia sẻ với người khác, các em cũng sẽ cảm thấy trong lòng mình ngập tràn hạnh phúc.

Cô bạn Jadoo thông minh, hoạt bát đã chia sẻ và trở thành một cô bé rất hạnh phúc đấy. Cô hy vọng rằng các em cũng sẽ như thế!

Park Hyeonsuk

Mục lục

Hoạt động tình nguyện

1 Cho chim ăn tr.8

Chia sẻ bằng cách tái sử dụng

2 Lốp tổ nuôi lợn tr.30

Chia sẻ sức khỏe

3

Một cuộc điện thoại
cũng có sức mạnh to lớn tr.54

Chia sẻ tài năng

4

Tớ là cô giáo dạy nhảy tr.78

1

Cho chim ăn

Hoạt động tình nguyện

Hãy chia sẻ hạnh phúc với hàng xóm và động vật bằng hoạt động tình nguyện!

- Ngày mai, cô sẽ đi cho lũ chim di cư ở hồ cạnh công viên Dải Ngân Hà ăn. Em nào có thể đi cùng cô thì giơ tay nhé!

Cả lớp đang thu dọn sách vở sau khi giờ học kết thúc thì cô giáo nói.

Sao phải
cho chúng
ăn ạ?

Này!
Chơi Jadoo!

Ngày mai là thứ bảy. Là ngày có thể ngủ nướng, tha hồ xem ti vi và nằm chơi cả ngày nữa. Thế mà! Chim di cư chẳng phải gà, cũng chẳng phải vịt thì sao phải cho chúng nó ăn chứ?

- *Chim di cư có phải chúng ta nuôi đâu mà cần cho chúng ăn ạ?*

Tớ giờ ngay tay lên hỏi cô giáo.

- *Này! Choi Jadoo! Dạo này môi trường trở nên ô nhiễm nên lũ chim làm gì có nhiều thức ăn để ăn. Cái đó mà cậu cũng không biết à? Lũ chim di cư bay đến nước mình mà chẳng ngờ là ở đây không có thức ăn cho chúng.*

Eun-hee vênh mặt tỏ vẻ hiểu biết.

- *Vậy thì phải làm sao? Chúng nó đến đây có thể bị chết đói mất. Eun-hee, cậu biết nhiều thứ nhỉ!*

Dol-dol khen ngợi Eun-hee. Tớ nghe thấy thế thì véo cạnh sườn của cậu ấy một phát. Không có việc gì làm hay sao mà lại đi khen Eun-hee.

- *Á!*

Dol-dol ôm eo nhảy tung tung.

- Ôi, Dol-dol thương lũ chim phải chịu đói đến mức hét lên thế kia cơ à? Vậy là ngày mai Dol-dol sẽ đi phải không?

Cô giáo viết tên Dol-dol lên bảng.

- Dạ, dạ! Không được đâu cô ơi!

Dol-dol vội xua tay.

- Sao thế?

- Ngày mai em phải làm thêm ạ! Em phải đến nhà tắm hơi công cộng kì lưng cho bố để lấy 200 won ạ!

- Việc ấy thì làm vào chủ nhật cũng được mà. Dol-dol đi nhé! Còn ai đi nữa không nào?

Cô giáo nhìn một lượt cả lớp.

- Cô ơi, em cũng sẽ đi ạ! Em muốn tham gia hoạt động tình nguyện giúp những chú chim tội nghiệp đó.

Tớ sẽ giúp cậu!

Vì mẹ em bị ốm
Mi-mi và em út...
Cơm...

Ôi, ôi!

Đói quá!

Đói quá!

Các em ơi!

Eun-hee nói to đến mức bên ngoài lớp cũng nghe thấy mất. Nói bé thôi cũng đủ nghe rồi mà.

- *Jadoo cũng đi chứ?*

Ặc! Sao lại hỏi em thế ạ? Trời này mà ra công viên thì lạnh lắm. Tớ cực kỳ ghét trời lạnh. Tớ đành giả vờ như không nghe thấy cô giáo nói gì cả.

- *Jadoo mà đi thì em cũng đi ọ!*

Min-ji và Seong-hoon cùng gờ tay. Ồ! Tớ có muốn đi đâu.

- *Cô ơi, em không đi được đâu ọ!*

- *Tại sao thế?*

- *Mẹ em bị ốm nên em phải nấu cơm rồi cho Mi-mi và em út ăn nữa ọ! Tuy việc cho lũ chim ăn là quan trọng nhưng việc chăm sóc các em của em cũng không thể bỏ qua được cô ạ!*

- *Bọn mình sẽ nhanh chóng cho lũ chim ăn xong rồi về nhà giúp cậu, Jadoo. Giúp đỡ bạn bè gặp chuyện khó khăn cũng là hoạt động tình nguyện đúng không ạ?*

Đúng lúc đó thì Eun-hee đứng bật dậy nói. "Kẻ thích tỏ vẻ" giờ lại giả vờ tử tế nữa.

- *Không cần. Tự tự làm một mình cũng được. Cậu không cần giúp đâu!*

Tớ chẳng còn cách nào khác, đành quyết định sẽ đi cho lũ chim ăn vậy.

- *Ngày mai, các em hãy mặc thật ấm, sao cho có lăn trên băng cũng không thấy lạnh là được. Các em rõ rồi chứ? Thức ăn cô sẽ chuẩn bị nên các em cứ đến người không nhé!*

- *Cô ơi, em sẽ mua cao lương và kê đến cho lũ chim ạ!*

Cô đã bảo đi người không đến là được nhưng Eun-hee còn bảo sẽ mua thức ăn mang đến. Chắc lại muốn cô khen đấy mà.

Nếu có cuộc thi bình chọn người đáng ghét nhất thì chắc là Eun-hee sẽ được giải nhất.

- *Cô ơi, em sẽ mang gạo đến ạ!*

Tớ thấy vậy cũng giơ tay. Gạo đắt hơn cao lương với kê là cái chắc.

- *Hừ! Chim thích cao lương với kê hơn gạo nhiều. Thêm vào đó, cao lương và kê cũng đắt hơn nữa.*

Eun-hee hỉ mũi nói.

- *Tớ sẽ mang gạo bằng vàng đến. Gạo vàng!*

Mình nhất quyết không thể chịu thua Eun-hee được. Eun-hee nghe vậy thì bảo trên đời này lấy đâu ra gạo vàng cơ chứ! Tớ bảo gạo vàng cũng có mà gạo bạc cũng có luôn.

Về đến nhà, tớ lấy ngay một túi gạo từ trong thùng ra. Rồi ngồi nghĩ xem làm thế nào để biến thành gạo vàng được.

- Đúng rồi!

